શ્રીઠાકોરજી પોતાના નિજ સેવાસ્થળથી કયાંક બહાર પધારે ત્યાંથી પાછા સ્વગૃહે-સેવાસ્થળે પધારે ત્યારે અથવા ગોવર્દ્ધન પૂજા કરી ફરી પાછા પધારે ત્યારે દ્વાર પર માર્જન કરવાના મંત્રો

(કાંસાની થાળીમાં થોડી હળદર મેળવી તેમાં અડધી થાળી જળ ભરી તેમાં થોડા આંબાનાં પત્તા પધરાવવા અને આ મંત્રો વડે આંબાના પત્તાથી માર્જન કરવું)

मार्जन मंत्राः

ॐसमुद्रज्येष्ठाः सलिलस्य मध्यात्पुनानायंत्यनिविशमानाः ॥ इंद्रो यावज्री वृषभोरराददता आपौ देवोरिह मामवंतु ॥ याआपौ दिव्या उतवा स्रवंतिखनित्रिं मा उतबा याःस्वयंजाः ॥ समुद्रार्था याःशुचयःपावकास्ता आपौ देवीरिहमामवंतु ॥ यासां राजा वरुणो याति मध्यै सत्यानृते अवपश्यन्जनानां ॥ मधुश्चुतः शुचयो या पावकास्ता आपौदेवीरिहमामवंतु ॥ यासु राजा वरुणोयासु सोमोविश्वेदेवा यासूर्जमदंति ॥ वैश्वानरो यास्वग्निःप्रविष्टस्ता आपौदेवीरिहमामवंतु ॥ ॐ त्रायंतामिहदेवास्त्रायंतां मरुतां गणः ॥ त्रायंतां विश्वाभूतानि यथायमरपाअसत् ॥ आप इद्वाउभेषजीरापौअमीवचातनीः ॥ आपः सर्वस्य भेषजीस्तास्ते कृण्वंतुभेषजं ॥ हस्ताभ्यां दशशाखाभ्यां जिह्वावाचःपुरोगवी ॥ अनामयित्नुभ्यांत्वाताभ्यांत्वोपस्पृशामसि ॥ ॐइमा आपः शिवतमा इमाः

सर्वस्यभेषजीः ॥ इमा राष्ट्रस्यवर्धनीरिमाराष्ट्रभृतोमृताः ॥
याभिरिंद्रमभ्यषिंचत्प्रजापतिः सोमं राजानं वरुणं यमं मनुं ॥
ताभिरद्भिरभिषिंचामित्वामहं राज्ञां त्वमधिराजोभवेह ॥
महांतंत्वामहीनांसम्राजंचर्षणीनां ॥ देवीजनित्र्यजीजन-
द्भद्राज नित्र्यजीजनत् ॥ ॐदेवस्यत्वासवितुःप्रसवे ॥
अश्विनोर्बाहुभ्यां ॥ पूष्णोहस्ताभ्यां ॥ अश्विनोर्भैषज्येन ॥
तेजसेब्रह्मवर्चसायाभिषिंचामि ॥ देवस्यत्वासवितुःप्रसवे ॥
अश्विनोर्बाहुभ्यां ॥ पूष्णोहस्ताभ्यां ॥ सरस्वत्यैभैषज्येन ॥
वीर्यायान्नाद्यायाभिषिंचामि ॥ देवस्यत्वासवितुःप्रसवे ॥
अश्विनोर्बाहुभ्यां ॥ पूष्णोहस्ताभ्यां ॥ इंद्रस्येंद्रियेण ॥
श्रियैयशसेबलायाभिषिंचामि ॥ देवस्यत्वासवितुःप्रसवे-
श्विनोर्बाहुभ्यांपूष्णोहस्ताभ्यांꣳ सरस्वत्यैवाचोयंतुर्यंत्रे-
णाग्नेस्त्वासाम्राज्येनाभिषिंचामींद्रस्यबृहस्पतेस्त्वासाम्राज्ये-
नाभिषिंचामि ॥

पवमानः सुवर्जनः । पवित्रेण विचर्षणिः । यः पोता सपुनातु मा । पुनंतु मा देवजनाः । पुनंतु मनवोधिया । पुनंतु विश्व आयवः । जातवेदः पवित्रवत् । पवित्रेण पुनाहि मा । शुक्रेण देवदीद्यत् । अग्नेक्रत्वाक्रतूꣳरनु ॥ १ ॥ यत्ते पवित्रमर्चिषि । अग्ने वितंतमंतरा । ब्रह्म तेन पुनीमहे । उभाभ्यां देवसवितः । पवित्रेण सवेन च । इदंब्रह्मपुनीमहे । वैश्वदेवीपुनती देव्यागात् ।

यस्यैबह्वीस्तनुवोवीतपृष्ठाः। तयामदेतः सधमाद्येषु। वयꣳस्याम पतयोरयीणाम् ॥ २ ॥ वैश्वानरो रश्मिभिर्मा पुनातु । वातःप्राणेनेषिरोमयोभूः । द्यावापृथिवी पयसा पयोभिः । ऋतावरीयज्ञियें, मा पुनीतां । बृहद्भिः, सवितस्तृभिः । वर्षिष्ठैर्देवमन्मभिः । अग्नेदक्षैः पुनाहि मा । येन देवा अपुनत । येनापो दिव्यंकशः। तेन दिव्येन ब्रह्मणा ॥ ३ ॥ इदं ब्रह्म पुनीमहे । यः पावमानीरध्येति । ऋषिभिः संभृतꣳरसं । सर्वꣳ सपूतमश्नाति । स्वदितंमातरिश्वना । पावमानीर्यो अध्येति । ऋषिभिः संभृतꣳ रसं । तस्मै सरस्वतीदुहे । क्षीर सपिर्मधूदकं । पावमानीः स्वस्त्ययनीः ॥ ४ ॥ सुदुघा हि पयस्वतीः । ऋषिभिः संभृतोरसः । ब्राह्मणेष्वमृतꣳ हितं । पावमानीर्दिशंतु नः । इमंल्लोकमथो अमुं । कामांत्समर्द्धयंतु नः । देवीर्देवैः समाभृताः । पावमानीः स्वस्त्ययनीः । सुदुघा हि घृतश्चुतः । ऋषिभिःसंभृतोरसः। ब्राह्मणेष्वमृतꣳहितम् । येन देवाः पवित्रेण । आत्मानं पुनते सदा । तेन सहस्रधारेण । पावमान्यःपुनंतु मा । प्राजापत्यं पवित्रं । शतोद्यामꣳहिरण्मयं । तेन ब्रह्मविदो वयं । पूतं ब्रह्मपुनीमहे । इंद्रःसुनीतीसहमा पुनातु । सोमःस्वस्त्या वरुणःसमीच्या । यमोराजाप्रमृणाभिः पुनातुमा । जातवेदामोर्जयत्यापुनातु ॥ ६ ॥